

ΣΤΗ ΔΙΑΠΑΣΩΝ

Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας

Στη Διαπασών
φύλλο Νο 24
Χειμώνας 2024

Φωτο: Ένα κατεστραμένο νοσοκομείο και οι προσπάθειες των γιατρών να σώσουν μια ζωή στη βομβαρδισμένη Παλαιστίνη.

- Τα νέα του σχολείου μας
- Ο πόλεμος του Ισραήλ
- Με έμπνευση από τον Σεφέρη
- Χριστούγεννα: Από τη χαρά στην κατάθλιψη
- Συνέντευξη: Οι απόφοιτοι θυμούνται
- Μαίρη Χρονοπούλου 1933-2023
- Φρανς Λιστ
- Queen
- Βιβλίο
- Κινηματογράφος
- Άβολες Στιγμές

Διαβάστε στη Διαπασών

Ο πόλεμος του Ισραήλ, επιπτώσεις και θύματα

Αφιέρωμα: Φρανς Λιστ, ο μαναχός του Ρομαντισμού

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Οι απόφοιτοι θυμούνται..., μέρος α'

Οι απόφοιτοι του Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας μιλούν στην εφημερίδα μας για τις εμπειρίες τους στο σχολείο, ανασύρουν όμορφες αναμνήσεις από τα μαθητικά τους χρόνια και συμβουλεύουν τους νεώτερους!

Τιμή φύλλου: 1,00 €

Περιεχόμενα	Περιεχόμενα	2
	Τα νέα του σχολείου μας	3
Μουσική	Ο πόλεμος του Ισραήλ	4-5
	Με έμπνευση από τον Σεφέρη	6
Προβληματισμοί	Χρίστουγεννα: από τη χαρά στην κατάθλιψη	7
	Συνέντευξη: οι απόφοιτοι θυμούνται	8-9
	Μαίρη Χρονοπούλου 1933-2023	10-11
Συνεντεύξεις	Φρανς Λιστ, ο μοναχός του ρομαντισμού	12-13
	Queen	14
Τέχνες και Γράμματα	Βιβλίο	15
	Κινηματογράφος	16
	Άβολες Στιγμές	16
Νέα του σχολείου		

Αγαπητοί αναγνώστες

Η σχολική χρονιά συνεχίζεται δυναμικά καθώς οδεύουμε προς τις απόκριες. Σας ευχαριστούμε θερμά για την υποστήριξή σας και τη θερμή σας ανταπόκριση. Με τα έσοδα του προηγούμενου τεύχους αγοράσαμε ηχητικό εξοπλισμό για το σχολείο και τις ανάγκες των εκδηλώσεών μας.

Το 2024 βρήκε τον κόσμο με έναν ακόμα πόλεμο, αυτή τη φορά στα νότια της πατρίδας μας. Ελπίζουμε όλοι να πρυτανεύσει η λογική και να έρθει ξανά η ειρήνη. Η εφημερίδα μας δεν μπορεί να μη σταθεί στον πόλεμο του Ισραήλ και να μην εκπέμψει το δικό της μήνυμα ειρήνης και συμφιλίωσης αλλά και να μην σταθεί δίπλα στους αμάχους και στα ορφανά παιδιά.

Επίσης, το τεύχος μας περιέχει μία πληθώρα άρθρων και αφιερωμάτων που είμαστε σίγουροι πως θα τα διαβάσετε με μεγάλο ενδιαφέρον.

Τέλος, πρέπει να καλωσορίσουμε τους νέους μας μικρούς συντάκτες της α΄ γυμνασίου στους κόλπους της Διαπασών και να τους καλέσουμε να παραδειγματιστούν από τους παλαιότερους.

Καλή σας ανάγνωση και ειρήνη στον κόσμο!

Συντακτική ομάδα: Γιώργος Λαϊνάς, Ευαγγελία Γεωργίου, Βασιλική Αλεξανδροπούλου, Άννα Μουκάνου, Βασιλική Ζώνιου, Λυδία Εξάρχου, Μυρτώ Μπόρου, Δήμητρα Αυδίκου-Θέου, Όλγα Στασινού, Ελευθερία Πρίφτη, Έλενα Γαζή, Σωτήρης Βλάχος, Έφη Μυριούνη, Πελαγία Λεοπούλου, Λυδία Κυριαζή, Ανδριάννα Καινούργιου, Γεωργία Ζήση, Δήμητρα Κατσάνου, Χαρίκλεια Κοτσίνη, Αθανασία Παππά, Θεοδώρα Καραβίδα, Ρένια Γεωργάκη, Ραφαέλα-Αποστολία Χανά, Ανδριάννα Βουτσινά, Αικατερίνη Τσουτση

Υπεύθυνος καθηγητής: Πέτρος Τσολάκης

Διορθώσεις: Φώτης Μπουζούκης

Φωτογραφίες: Φωτογραφική Λέσχη Μουσικού Σχολείου

Πρέβεζας

Επίσημο ιστολόγιο του Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας:

<http://musicschoolpreveza.blogspot.gr/>

Γιορτές με το Μουσικό Σχολείο

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος το Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας οργάνωσε μια σειρά εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων με αφορμή τις γιορτές των Χριστουγέννων. Με μεγάλη επιτυχία στέφθηκε η χριστουγεννιάτικη συναυλία στο Πνευματικό κέντρο της Μητρόπολης Νικοπόλεως και Πρεβέζης με τη συμμετοχή μουσικών συνόλων και χορωδιών. Επίσης για άλλη μια χρονιά το σχολείο μας, με χορωδία και ορχήστρα, είτε τα κάλαντα στην πόλη ακολουθώντας μια διαδρομή από το γηροκομείο μέχρι την πυροσβεστική διασχίζοντας το ιστορικό κέντρο, με στάσεις στη Μητρόπολη και το Δημαρχείο. Επίσης, είτε τα κάλαντα στην Αστυνομία. Παντού η υποδοχή ήταν θερμή τόσο από τους φορείς όσο και από τους πολίτες της πόλης. Τους ευχαριστούμε όλους θερμά.

Από τη χριστουγεννιάτικη εκδήλωση στο πνευματικό κέντρο της Μητρόπολης.

Από τα κάλαντα στην πόλη. Εδώ με τον δήμαρχο Πρέβεζας κ. Γεωργάκο .

Το λογότυπο της βιβλιοθήκης μας

Μετά από έναν διαγωνισμό μεταξύ των μαθητών μας για το λογότυπο του σχολείου, ψηφίστηκε ως καλύτερο το λογότυπο που μπορείτε να δείτε επάνω αριστερά στο εξώφυλλο της εφημερίδας μας. Το λογότυπο αυτό το σχεδίασε η Άννα Μουκάνου και ξεχώρισε για τον δυναμισμό που αποπνέει. Δεύτερο στον διαγωνισμό ήρθε το λογότυπο της Αικατερίνης Καμαράδου το οποίο επίσης ξεχώρισε για την σχεδιαστική του αρτιότητα αλλά και το μήνυμα που εκπέμπει. Το σχέδιο συνδέει τη σοφία, με τη μορφή της κουκουβάγιας, και τη μουσική, με το κλειδί του Σολ. Έτσι, το λογότυπο αυτό αποφασίστηκε να συνδεθεί με τη βιβλιοθήκη του σχολείου και επιπλέον να γίνει η ταυτοτική σφραγίδα των βιβλίων της.

Συγχαρητήρια στις Άννα Μουκάνου και Αικατερίνη Καμαράδου και τις ευχαριστούμε πολύ!

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματοίμοι

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Ο πόλεμος του Ισραήλ

Της Μαριάννας Σωτηρίου

Όπως σημειώνει ο Τόμας Φρίντμαν στους Τάιμς της Νέας Υόρκης, σχεδόν έξι δεκαετίες έπειτα από τον Πόλεμο των Εξι Ημερών, εάν κοιτάξει κανείς προσεκτικά, θα δει το Ισραήλ να διεξάγει έναν πόλεμο σε έξι μέτωπα. Από τον Πόλεμο των Εξι Ημερών του 1967 έχουν πια περάσει 56 χρόνια. Για την ιστορία, εκείνη η ολιγοήμερη σύρραξη είχε λήξει με τους Ισραηλινούς να τριπλασιάζουν τα εδάφη που ελέγχουν,

Φωτο: Βομβαρδισμός στη λωρίδα της Γάζας

παίρνοντας τη Χερσόνησο του Σινά και τη Λωρίδα της Γάζας (από την **Αίγυπτο**), τη Δυτική Όχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ (από την **Ιορδανία**), και τα Υψίπεδα του Γκολάν (από τη **Συρία**).

Σχεδόν έξι δεκαετίες μετά, το Ισραήλ διεξάγει έναν πόλεμο σε έξι μέτωπα, Ποια είναι αυτά;

1. Το Ισραήλ είναι πια σε πόλεμο με τις δυνάμεις της Χαμάς μέσα και γύρω από τη Γάζα.
2. Το Ισραήλ έχει όμως, παράλληλα, απέναντί του και το Ιράν καθώς και όλες τις λοιπές δυνάμεις που στηρίζονται από την Τεχεράνη: τη **Χεζμπολάχ** στον **Λίβανο** και στη Συρία, τις σιιτικές ισλαμιστικές ομάδες ενόπλων που αναπτύσσουν δράση σε **Συρία** και **Ιράν**, τις δυνάμεις των **Χούθι** στην **Υεμένη**.
3. Το τρίτο ανοιχτό «πολεμικό» μέτωπο είναι εκείνο της προπαγάνδας στα κοινωνικά δίκτυα και των αντικρουόμενων/ανταγωνιστικών αφηγημάτων στην ψηφιακή σφαίρα.
4. Το τέταρτο μέτωπο είναι εκείνο της πνευματικής/φιλοσοφικής πάλης που διεξάγεται ανάμεσα στο διεθνές προοδευτικό κίνημα και στο Ισραήλ.
5. Το πέμπτο μέτωπο βρίσκεται μέσα στο ίδιο το Ισραήλ και στις κατεχόμενες από εκείνο περιοχές.
6. Το έκτο μέτωπο βρίσκεται, και εκείνο, εντός του Ισραήλ, αλλά δεν έχει να κάνει με τους εποίκους, τους εποίκισμους και τις σχέσεις με τους Παλαιστίνιους. Έχει να κάνει με τις σχέσεις μεταξύ των ιδίων των πολιτικών παρατάξεων του Ισραήλ που βρίσκονται εδώ και καιρό στα «χαρακώματα» ανταλλάσσοντας «πυρά».

Καθώς οι ισραηλινές δυνάμεις συνεχίζουν να εντείνουν την κατακλισμαία επίθεσή τους στην κατεχόμενη Λωρίδα της Γάζας, η Διεθνής Αμνηστία έχει καταγράψει παράνομες ισραηλινές επιθέσεις, συμπεριλαμβανομένων επιθέσεων χωρίς διακρίσεις, οι οποίες προκάλεσαν μαζικές απώλειες μεταξύ των αμάχων και πρέπει να διερευνηθούν ως εγκλήματα πολέμου.

Η Διεθνής Αμνηστία συνεχίζει να ερευνά δεκάδες επιθέσεις στη Γάζα. Ο ισραηλινός στρατός ισχυρίζεται ότι επιτίθεται μόνο σε στρατιωτικούς στόχους, αλλά σε αρκετές περιπτώσεις η Διεθνής Αμνηστία δεν βρήκε κανένα στοιχείο για την παρουσία μαχητών ή άλλων στρατιωτικών στόχων στην περιοχή την ώρα των επιθέσεων. Η Διεθνής Αμνηστία διαπίστωσε επίσης ότι ο ισραηλινός στρατός απέτυχε να λάβει όλες τις εφικτές προφυλάξεις πριν από τις επιθέσεις, μεταξύ άλλων, μη δίνοντας στους Παλαιστίνιους πολίτες αποτελεσματικές προειδοποιήσεις εκ των προτέρων, σε ορισμένες περιπτώσεις δεν προειδοποίησε καθόλου τους πολίτες και σε άλλες εξέδωσε ανεπαρκείς προειδοποιήσεις.

Από τις 7 Οκτωβρίου οι ισραηλινές δυνάμεις έχουν εξαπολύσει χιλιάδες αεροπορικούς βομβαρδισμούς στη Λωρίδα της Γάζας, σκοτώνοντας τουλάχιστον 3.793 ανθρώπους, κυρίως αμάχους, μεταξύ των οποίων περισσότερα από 1.500 παιδιά, **σύμφωνα** με το παλαιστινιακό Υπουργείο Υγείας στη Γάζα. Περίπου 12.500 έχουν τραυματιστεί και περισσότερα από 1.000 πτώματα εξακολουθούν να βρίσκονται παγιδευμένα κάτω από τα ερείπια.

Ο πόλεμος του Ισραήλ

Ολοκληρωτική η πολιορκία στη Γάζα - Δεν έχουν που να καταφύγουν οι άμαχοι.

Ο πόλεμος που εξαπέλυσε το Ισραήλ εναντίον της Χαμάς μετά την πολύνεκρη έφοδο μαχητών της στην ισραηλινή επικράτεια έχει στοιχίσει τη ζωή σε περίπου 22.313 ανθρώπους από την αρχή του πολέμου στις 7 Οκτωβρίου, το 70% εκ των οποίων ήταν γυναίκες και παιδιά. Άλλοι 42.000 άνθρωποι αγνοούνται στα συντρίμια κτιρίων. Το υπουργείο έκανε ακόμη λόγο για 57.296 τραυματίες από τις 7 Οκτωβρίου. Αν και οι αριθμοί αυτοί είναι αδύνατο να επαληθευτούν με ανεξάρτητο τρόπο, και αυξάνονται μέρα με τη μέρα από τότε που γράφτηκαν αυτές οι γραμμές, τα Ηνωμένα Έθνη και άλλοι τους χαρακτηρίζουν γενικά αξιόπιστους. Οι ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις (IDF) κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους στο νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας με άρματα μάχης να αναπτύσσονται κοντά στη Χαν Γιούνις, νέο επίκεντρο των εχθροπραξιών. Η πόλη των 200.000 και πλέον κατοίκων υπέστη σφοδρούς βομβαρδισμούς τη νύχτα. Η κατάσταση είναι εφιαλτική για τους χιλιάδες άμαχους που είχαν βρει προσωρινό καταφύγιο και καλούνται να μετακινηθούν από τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Γάζας, τη Χαν Γιουνίς, είτε προς τη Ράφα που επίσης βομβαρδίζεται, είτε προς τα παράλια.

Το Ισραήλ κατηγορεί τη Χαμάς ότι εξαπολύει επιθέσεις από πολιτικές εγκαταστάσεις και νοσοκομεία και χρησιμοποιεί άμαχους ως ανθρώπινες ασπίδες. Το παλαιστινιακό ισλαμιστικό κίνημα το αρνείται. Το Ισραήλ έχει ωθήσει τους κατοίκους της βόρειας Γάζας προς τα νότια, για να είναι ασφαλείς από τους βομβαρδισμούς, αναγκάζοντας τον πληθυσμό σε έναν ακόμη μικρότερο ζωτικό χώρο, όπου η έλλειψη τροφίμων και νερού σε ένα εκρηκτικό συνδυασμό με την μη αποκομιδή των σκουπιδιών, απειλεί με υγειονομική κρίση. Με την επέκταση του πολέμου και στο νότο γίνεται σαφές ότι δεν υπάρχει ασφαλής ζώνη πλέον για τους αμάχους. Την περασμένη εβδομάδα καταγράφηκαν αναφορές για 127 περιστατικά βομβιστικών επιθέσεων στην πόλη αλ-Νουσεϊράτ, όπως ανέφερε η αμερικανική ΜΚΟ Mercy Corps.

Ακόμα και τώρα οι επιθέσεις συνεχίζονται και οι αριθμοί των αμάχων νεκρών και των παιδιών έχουν αυξηθεί δραματικά ξεπερνώντας τους 25.000. Η ανθρωπιστική κρίση στην Παλαιστίνη είναι δεδομένη και πολλές προσπάθειες για κατάπαυση του πυρός έχουν πέσει στο κενό. Ελπίζουμε όλοι να βρεθεί μία οριστική λύση που θα οδηγήσει όχι μόνο στην ειρήνη αλλά και στην αρμονική συνύπαρξη και γειτνίαση των δύο λαών πριν θρηνήσουμε ακόμα περισσότερα θύματα.

Οι επιπτώσεις ενός πολέμου

της Βασιλικής Ζώνιου

Ο πόλεμος είναι δυστυχώς ένα στοιχείο επαναλαμβανόμενο στην ιστορία, σε πολλές διαφορετικές μορφές και με διαφορετικά αίτια και σκοπούς. Όμως, υπάρχουν κάποια στοιχεία που κάνουν όλους τους πολέμους που έχουν καταγραφεί να μην διαφέρουν. Αυτές είναι οι επιπτώσεις τους. Οι επιπτώσεις που φέρουν στις εμπλεκόμενες χώρες, στους ανθρώπους αλλά και σε όλον τον κόσμο. Ο πόλεμος πάει χέρι-χέρι με τη δυστυχία, τον πόνο, τον θρήνο, το μίσος, την βία, την απαισιοδοξία και τον τρόμο. Οι άνθρωποι κατά την διάρκεια ενός πολέμου ζούνε σε συνεχή αγωνία και φόβο. Κυριαρχεί η πείνα, οι ασθένειες και η εξαθλίωση κάνοντας τους ανθρώπους να χάνουν την ελπίδα και να ζούνε στην αβεβαιότητα, χωρίς να ξέρουν αν θα ζήσουν να δούνε την επόμενη μέρα ή αν θα μπορέσουν ποτέ να επιστρέψουν σε έναν φυσιολογικό τρόπο ζωής. Οικογένειες χωρίζονται, παιδιά πεθαίνουν, περιουσίες και σπίτια χάνονται, εξαφανίζεται η καθημερινότητα, όπως ήταν γνωστή ως τότε. Ο άνθρωπος γίνεται απάνθρωπος και χάνει τις ηθικές του αξίες. Αναισθητοποιείται, γίνεται καχύποπτος, κινηγιάει και επιθυμεί την εκδίκηση και τα αντίποινα. Έτσι, αναπτύσσονται εθνικιστικές, ρατσιστικές και φανατικές τάσεις. Δεν υπάρχει καμία ενσυναίσθηση για τον συνάνθρωπο και κυριαρχεί ο εγωισμός και το μίσος. Χάνεται η αξία της ανθρώπινης ζωής και επικρατεί ο θάνατος, σε όλες τις μορφές του. Ο πόλεμος στερεί το σημαντικότερο αγαθό, την ανθρώπινη ζωή. Η οικονομία των εμπλεκόμενων χωρών εξαθλιώνεται. Παρατηρείται τεράστιο πλήγμα στις υποδομές μιας χώρας. Καταστρέφονται όχι μόνο οι περιουσίες των κατοίκων αλλά και οι δημόσιες υποδομές, όπως σχολεία, νοσοκομεία, γηροκομεία κ.τ.λ. Επίσης, λόγω της οικονομικής εξαθλίωσης υποβιβάζεται το βιοτικό επίπεδο των λαών. Δεν υπάρχει τροφή, πόσιμο νερό ή φάρμακα, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι να καταλήγουν σε απάνθρωπες εναλλακτικές. Ο πόλεμος δεν φέρνει παρά μόνο αρνητικά αποτελέσματα σε κάθε τομέα. Είναι σημαντικό να εδραιώνουμε και να υποστηρίζουμε την ειρήνη και όταν υπάρχει κάπου πόλεμος, όπως τώρα, να ευαισθητοποιούμαστε και να κάνουμε μια προσπάθεια να σπάσουμε αυτό το ιστορικό και επαναλαμβανόμενο μοτίβο.

Φωτο: Χιλιάδες παιδιά ανασύρθηκαν νεκρά μέσα από τα συντρίμια

Περιεχόμενα

Μουσική

Επικαιριότητα

Αφιέρωμα

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Περιεχόμενα

Με έμπνευση από την «Ελένη» του Γιώργου Σεφέρη

Με αφορμή τον πόλεμο στο Ισραήλ και οδηγό τους φωτισμένους στίχους του Γιώργου Σεφέρη από το ποίημα «Ελένη», δύο μαθήτριες του σχολείου μας καταθέτουν στο χαρτί και προσφέρουν στην εφημερίδα μας τον δικό τους ποιητικό στοχασμό ενάντια στην καταστροφή του πολέμου.

Μουσική

Φαντάσου να πολεμάς για τόσα χρόνια, να κολυμπάς σε μια κόκκινη θάλασσα, τα ψάρια τα άκρα των ανθρώπων και τα κεφάλια τους τα κοράλλια που είναι απλωμένα στον πάτο της. Φαντάσου να τα μαχαίρια σου στις καρδιές σωμάτων και οι οικογένειές τους να θρηνούν μετακατορθώματά σου.

Μεγάλος πόνος είχε πέσει στην Ελλάδα.

Τόσα κορμιά ριγμένα
στα σαγόνια της θάλασσας στα σαγόνια της γης
τόσες ψυχές.

δοσμένες στις μυλόπετρες, σαν το σιτάρι.

Κι οι ποταμοί φουσκώνουν μες στη λάσπη το αίμα
για ένα λινό κυμάτισμα για μια νεφέλη

μιας πεταλούδας τίναγμα το πούπουλο ενός κύκνου
για ένα πουκάμισο αδειανό, για μιαν Ελένη.

Κι ο αδερμός μου;

Αηδόνι αηδόνι αηδόνι,

τ' είναι θεός; τί μη θεός; και τί τ' ανάμεσό τους;

«Τ' αηδόνια δε σ' αφήνουν να κοιμηθείς στις Πλάτρες».

Γ. Σεφέρης
Ελένη, 1955

Επικαιρότητα

Τέλος φαντάσου το μαύρο δάκρυ που έπεσε να ήταν για ένα τίποτα, για ένα παιχνίδι, για έναν μονάχα άνθρωπο, ένα είδωλο χαμένο. Κανείς δεν θα ήθελε να 'ναι σε τέτοια θέση, αλλά αν ήμουν εγώ στα Τάρταρα θα πήδαγα. Το κορμί δεν θα χαλάρωνε, το βλέφαρο δεν θα έκλεινε και τα αηδόνια θα φωνάζανε για να θυμηθώ αυτήν την κόλαση. Φωνάζουν ερωτήσεις που δεν μπορώ να απαντήσω όπως, γιατί; και πως; ποιο το νόημα;

Άρα <<τι θεός; τι μη θεός; και τι τ' ανάμεσά τους;>>.

<<Τ' αηδόνια δεν σε αφήνουν να κοιμηθείς στις Πλάτρες>>.

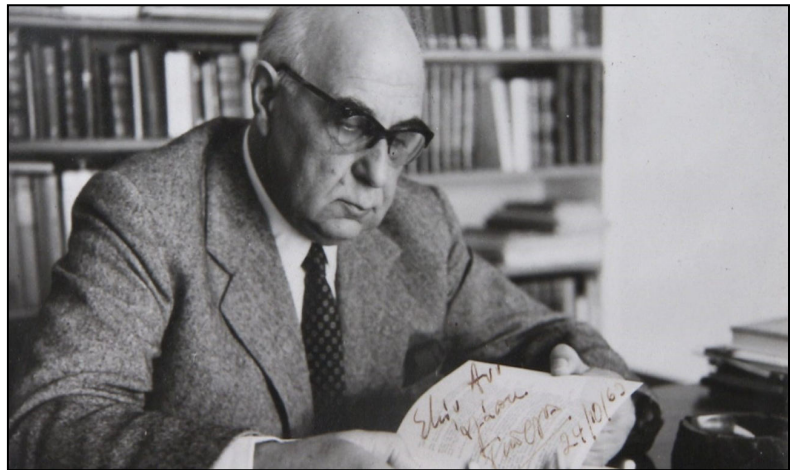
Ελπίδα Άρτεμις Ξανθουδάκη

Αφιέρωμα

Ο πόλεμος προσδίδει μια ευθύνη στο καθένα μας προσωπικά. Έχουμε ευθύνη ως άνθρωποι, να αναρωτιόμαστε, να ρωτάμε και να ψάχνουμε πέρα από αυτά που μας παρουσιάζουν στα Μ.Μ.Ε. Ουσιαστικά να ψάχνουμε τις πραγματικές αιτίες του πολέμου, να βλέπουμε «τους θεούς» στον συγκεκριμένο πόλεμο, οι οποίοι κινούν τα νήματα. Να αναρωτιόμαστε αν αξίζει πραγματικά αυτή η «μοναδική» λύση του πολέμου .... Να μην γίνουμε άλλος ένας Τεύκρος, ένας Αίαντας, Πριάμος ή Εκάβη που στο τέλος χαθήκανε για μια νεφέλη, για μια Ελένη.

Χρυσανγή Φωτιάδου

Τέχνες και Γράμματα

Ο Γιώργος Σεφέρης

Νέα του σχολείου

Χριστούγεννα: από τη χαρά στην κατάθλιψη

Από τις Θεοδώρα Καραβίδα, Ευαγγελία Γαζέτα και Ρένια Γεωργάκη

Η ψυχική κατάσταση των ανθρώπων απασχολεί πρωτίστως την επιστήμη της Ψυχολογίας, πόσο μάλλον σε περιπτώσεις ραγδαίας μεταβολής των συναισθημάτων που επηρεάζουν έντονα την ψυχική τους υγεία. Ειδικά τις περιόδους των γιορτών, διάφορα συναισθήματα κατακλύζουν τους ανθρώπους: χαρά και ενθουσιασμός τα παιδιά, γενναιοδωρία και αλληλεγγύη τους ενήλικες. Ωστόσο, κατά την περίοδο των Χριστουγέννων, ανησυχητικά ραγδαίες αυξήσεις ψυχικών νοσημάτων, όπως της κατάθλιψης, έστω και σε ήπια μορφή, σημειώνονται σε ένα μεγάλο ποσοστό ανθρώπων. Έχουν όλοι οι άνθρωποι κάθε Χριστούγεννα ένα ζεστό σπιτικό τραπέζι και ένα χαμόγελο αισιοδοξίας στο πρόσωπό τους;

Τα Χριστούγεννα σηματοδοτούν την έναρξη πολλών συναισθημάτων για αρκετές οικογένειες καθώς τους δίνουν την ευκαιρία να περάσουν ζεστές και ευχάριστες στιγμές και ίσως να κάνουν και κάτι το διαφορετικό όλοι μαζί. Οι διακοπές των Χριστουγέννων αποτελούν μία περίοδο χαλάρωσης και ανανέωσης για πολλούς ανθρώπους. Όλος ο κόσμος βλέπει τον Δεκέμβρη σαν μία ευκαιρία απόδρασης και ξεκούρασης από την καθημερινή ταλαιπωρία και τις

καθημερινές φορτίσεις. Η γιορτινή αυτή περίοδος τους γεμίζει με συναισθήματα αλληλοβοήθειας, αγάπης, γενναιοδωρίας και ευτυχίας, που κρύβονται στις πιο απλές χειρονομίες, όπως μία ανταλλαγή δώρων ή ένα γιορτινό τραπέζι. Όλες αυτές οι ευχάριστες οικογενειακές στιγμές υφαίνουν τους δεσμούς ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας και τους φέρνουν πιο κοντά. Σύμφωνα με αποδεδειγμένες στατιστικές έρευνες, τα περιστατικά κατάθλιψης αυξάνονται όλο και περισσότερο τις περιόδους των εορτών. Πολλοί άνθρωποι ιδιαίτερα μεγάλης ηλικίας, βιώνουν θλίψη, λόγω διαφόρων παραγόντων. Ένας παράγοντας που μπορεί να επηρεάσει την ψυχολογία αυτών των ανθρώπων είναι η έντονη μοναξιά που βιώνουν. Ένας άλλος βασικός παράγοντας είναι η φτώχεια. Πολλοί ηλικιωμένοι ζουν

απομονωμένοι, κυρίως σε ιδρύματα, και αποκλεισμένοι από το ευρύτερο κοινωνικό τους περιβάλλον, καθώς με τα γηρατειά αρχίζουν να εμφανίζουν διάφορα προβλήματα, που αφορούν την εξασθένιση της ακοής τους αλλά και το νοητικό τους επίπεδο, όπως στις περιπτώσεις άνοιας. Ακόμη, τη ψυχολογική τους κατάσταση επηρεάζει αρνητικά και το βιοτικό τους επίπεδο. Για παράδειγμα αρκετοί άνθρωποι δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να προσφέρουν τόσο στους εαυτούς τους όσο και στις οικογένειές τους ή τους φίλους τους, τη ζεστασιά της εορταστικής περιόδου, όπως ένα γιορτινό γεύμα ή ακόμη και ένα δώρο ως ένδειξη αγάπης και γενναιοδωρίας. Όλα αυτά τα φαινόμενα φθείρουν τον ψυχικό τους κόσμο με αποτέλεσμα να φτάνουν σε καταστάσεις μιζέριας χωρίς να το θέλουν, υψηλής θλίψης, αποξένωσης και μερικές φορές σε ακραίες αντιδράσεις όπως η απόπειρα αυτοκτονίας.

Έντονα συναισθήματα κατάθλιψης βιώνουν και τα άτομα, που βρίσκονται στα νοσοκομεία. Τα φώτα, οι βιτρίνες με τα χριστουγεννιάτικα στολίδια και οι αγαπημένες οικογένειες, που βγαίνουν για ψώνια στη χριστουγεννιάτικη αγορά τους κάνουν να αισθάνονται πως η ζωή τους κυλάει χωρίς κανένα νόημα κι ενδιαφέρον. Νιώθουν πως έχει χαθεί η μαγεία της ζωής τους και μαζί με αυτή η αγάπη, η συντροφικότητα και η κοινωνικότητα.

Αντίστοιχα σχόλια και παρατηρήσεις μπορούμε να κάνουμε και για την περίοδο της Αποκριάς και των καρναβαλιών που πλησιάζουν. Ξέφρενοι χοροί, τραγούδια σε μεγάλη ένταση, παρελάσεις καρναβαλιστών και γενικά ένα κλίμα ευφορίας που κατακλύζει τους ανθρώπους. Μπορούν όμως όλοι να χαρούν αυτή την περίοδο με τον ίδιο τρόπο ή μήπως κάποιοι δεν μπορούν γιατί δεν έχουν τη δυνατότητα όχι μόνο για λίγο αλλά και καθόλου;

Συνοψίζοντας, ο καθένας μας βλέπει τα Χριστούγεννα και τις Απόκριες από τη δική του οπτική γωνία, ανάλογα με τις συνθήκες που αντιμετωπίζει στο περιβάλλον στο οποίο ζει. Ανάλογα με τις συνθήκες της ζωής του. Ας έχουμε τη σκέψη μας και σε αυτούς που δεν μπορούν να ζήσουν, όπως εμείς, αυτές τις γιορτινές μέρες είτε για οικονομικούς λόγους, είτε για ψυχικούς και σωματικούς, είτε λόγω της μοναξιάς τους. Και αν βρεθούμε μπροστά τους, ας ξεκινήσουμε με ένα χαμόγελο.

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Αφιέρωμα

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Οι απόφοιτοι θυμούνται..., μέρος α'

Οι απόφοιτοι του Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας μιλούν στην εφημερίδα μας για τις εμπειρίες τους στο σχολείο, ανασύρουν όμορφες αναμνήσεις από τα μαθητικά τους χρόνια και συμβουλεύουν τους νεώτερους!

Συνεντεύξεις στις Χαρίκλεια Κοτσίνη και Αθανασία Παππά

Περιεχόμενα

Μουσική

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ο «νονός» της Διαπασών.

Ο Αριστοτέλης Δημητράκοπουλος είναι απόφοιτος του 2016. Σπούδασε στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και συνεχίζει την ενασχόλησή του με τη μουσική σε ακαδημαϊκό επίπεδο, με καινοτόμες προσεγγίσεις στη εκτέλεση του σαξοφώνου. Υπήρξε όχι μόνο ένα από τα πρώτα μέλη της συντακτικής ομάδας της «Διαπασών» αλλά και ο νονός της!

Προβληματισμοί

-Πώς νιώθετε που είστε καθηγητής στο σχολείο όπου κάποτε υπήρξατε μαθητής;

-Καλή ερώτηση! Την πρώτη φορά που μπήκα στην τάξη, πριν λίγο καιρό δηλαδή, μπήκα στο Α2' Λυκείου. Κάθομαι λίγο μέσα, μέχρι να μπουν τα παιδιά, συζητάμε για λίγο και λέω στα παιδιά δώστε μου ένα λεπτό να πάω τουαλέτα. Θεώρησαν τα παιδιά ότι πήγα τουαλέτα ή ότι πήγα να πιω λίγο νερό. Δε σας κάνω πλάκα, μπήκα στην τουαλέτα και έβαλα τα κλάματα! Γιατί ήταν τόσο έντονο αυτό που έπαιρνα σαν βίωμα και σαν ερέθισμα, όχι τόσο επειδή έκανα μάθημα αλλά επειδή ξαναμπήκα μετά από οχτώ χρόνια στην ίδια αίθουσα που κάποτε εγώ ήμουνα στην Γ' Γυμνασίου. Ήταν πάρα πολύ περίεργο. Και φανταστείτε ότι εγώ εκεί ξεκίνησα τη μουσική, δεν είχα κάνει μουσική ποτέ, δηλαδή για πρώτη φορά έπιασα σαξόφωνο στα χέρια μου σε μια από τις αίθουσες αυτού του σχολείου. Οπότε το να βάλω τα κλάματα ήταν το καλύτερο που μπορούσε να συμβεί, το χειρότερο θα ήταν να φύγω και να πω αφήστε με, δε θέλω, δεν μπορώ. Ήταν και δύσκολο και υπέροχο! Τα δυο πιο έντονα συναισθήματα είναι το γέλιο και το κλάμα. Εκείνη τη στιγμή εγώ ήθελα και να γελάσω και να κλάψω από την ένταση. Ένωσα περίεργα υπέροχα! Αν βάλεις fast forward στα χρόνια βρέθηκα εγώ να κάνω μάθημα στην Α' Γυμνασίου και είπα τα παιδιά που βλέπω τώρα μπροστά μου είμαι εγώ δεκατέσσερα χρόνια πριν. Σκέφτομαι ότι κάποια από αυτά τα παιδιά θα γίνουν μουσικοί, άρα έχω πολύ σοβαρή δουλειά να κάνω και την καλή δουλειά που κάνανε σε εμένα και όσα δε μου έκαναν όταν ήμουν εγώ μαθητής θα πρέπει τώρα να τα βάλω στα εργαλεία μου και να δουλέψω.

-Τι διαφορές πιστεύετε ότι θα είχαν τα μαθητικά σας χρόνια αν δεν ήσασταν σε ένα Μουσικό Σχολείο;

-Στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας που βρέθηκα γνώρισα και άλλους πρώην μαθητές Μουσικών Σχολείων. Μιλώντας θεωρώ ότι είμαι εκπρόσωπος όλων. Αν δεν πηγαίναμε σε Μουσικό Σχολείο, μπορεί να μην είχαμε γίνει μουσικοί, άρα πιθανώς δε θα ήμουν ένας χαρούμενος άνθρωπος. Αν δεν είχα πάει Μουσικό Σχολείο, δε θα είχα καταφέρει να αυτοπροσδιοριστώ ως κάτι. Όταν ένας μαθητής Μουσικού Σχολείου γυρνάει στο σπίτι του και δίπλα του έχει κάτι που ονομάζεται μουσικό όργανο, το κοιτάει και του λες εγώ και εσύ φιλε θα είμαστε μαζί από εδώ και πέρα, αυτό για μένα είναι φοβερό, είναι υπέροχο. Αν δεν πήγαινα στο Μουσικό θα καλλιεργούσα κάποιες άλλες δυνατότητες και η μουσική θα έμενε σαν χόμπι.

-Τι είναι αυτό που κρατάτε περισσότερο από τη φοίτησή σας στο Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας;

-Μια στιγμή που κρατώ είναι στην Α' Γυμνασίου που θα είχαμε την πρώτη μας συναυλία υπό την αιγίδα της Κινηματογραφικής Λέσχης με το μουσικό θέμα της ταινίας «Αμελί». Εγώ δεν ήξερα ακόμα καλά μουσική αλλά παρόλα αυτά ο Κύριος Κολυδάς με έβαλε να παίξω σαξόφωνο. Τη στιγμή που έπαιζα αποφάσισα ότι αυτό θέλω να κάνω στη ζωή μου, να γίνω μουσικός και να εκτίθεμαι σε μεγάλο κοινό. Μία ακόμα στιγμή ήταν σε λυκειακή τάξη όταν μου είχε ανατεθεί σόλο με αυτοσχεδιασμό και όταν ανέβηκα στη σκηνή δάκρυσα. Τέλος, όταν βγήκαν τα αποτελέσματα των πανελληνίων και συνειδητοποίησα ότι η ζωή μου συνεχίζεται ως μουσικός, βρήκα τον καθηγητή μου τον Κύριο Κολυδά και μου είπε «τώρα πιο πολύ μελέτη».

-Τι ήταν αυτό που σας έκανε να επιλέξετε το Μουσικό σχολείο, και έχετε μετανιώσει για αυτή σας την απόφαση;

-Όταν πήγα στο Μουσικό ήταν η δεύτερη χρονιά που λειτουργούσε, συστηγόζονταν με το 2ο και το 3ο και είχε επτά μαθητές. Στην έκτη τάξη είχαν έρθει για ενημέρωση και μας παίξανε Κεμάλ και Ταραντέλ. Μου άρεσε πολύ! Πήγα στη μάνα μου και της ανακοίνωσα ότι θα γίνω μουσικός. Μου απάντησε κουράγιο! Δεν το έχω μετανιώσει.

-Βρίσκετε διαφορές στο πώς λειτουργεί το σχολείο σήμερα σε σύγκριση με τη δική σας εποχή;

-Διαφέρει ο αριθμός των παιδιών, εμείς ήμασταν είκοσι οκτώ μαθητές σε όλο το σχολείο που συμμετείχαμε με τα δυο σύνολα σε όλες τις εκδηλώσεις του σχολείου. Το κτίριο είναι ίδιο. Οι καθηγητές έρχονται-φεύγουν, ωστόσο οι μουσικοί προβληματισμοί συνεχίζονται.

-Πιστεύετε ότι υπάρχει έντονο χάσμα γενεών ανάμεσα σε εσάς και στους μαθητές σας;

-Όχι πολύ μεγάλο. Με την Α' Γυμνασίου έχω 15 χρόνια διαφορά. Θεωρώ ότι το χάσμα γενεών δε πάει απαραίτητα με την ηλικία. Θέλω οι μαθητές μου να με βλέπουν σαν έναν άνθρωπο που ήρθε να τους προσφέρει. Τους προσφέρω και μου προσφέρουν, οπότε σπάει το χάσμα γενεών. Είμαστε ισότιμοι συνομιλητές.

-Υπήρξατε και εσείς μέλος της εφημερίδας του Μουσικού Σχολείου Πρέβεζας «Στη Διαπασών»;

-Όχι μόνο υπήρξα αλλά το «Στη Διαπασών» είναι ένας τίτλος που έδωσα εγώ στην εφημερίδα. Το Μάιο του 2012 με κάποιους συμμαθητές μου και την πρώην υπεύθυνη της εφημερίδας Κυρία Συνεσίου βγήκε για πρώτη φορά η εφημερίδα. Συναντήσεις κάναμε στην παλιά λαϊκή αγορά. Όταν ήρθε η ώρα να ονομάσουμε την εφημερίδα πέσανε στο τραπέζι πολλές ωραίες ιδέες. Πηγαίνοντας στο αγαπημένο μου βιβλιοπωλείο την Ατραπό βρήκα ένα βιβλίο που λεγόταν «Στη Διαπασών». Είχε κεντρικό ήρωα έναν νεαρό που μόνο ακούγοντας πολύ δυνατά την αγαπημένη του μουσική αισθανόταν καλά. Όλη η ομάδα συμφώνησε με αυτόν τον τίτλο. Από το 2012 έως το 2016 ήμουν μέλος της συντακτικής ομάδας.

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Τέλος, έχετε να προσθέσετε κάτι άλλο;

-Ναι έχω να πω πως κάποια στιγμή σου χτυπάει την πόρτα το παρελθόν και σου λέει ήταν σωστές οι επιλογές που έκανες; Για ένα πράγμα μπορώ να είμαι σίγουρος: αυτά που έζησα με έκαναν αυτό που είμαι σήμερα και κυρίως η σχέση μου με τη μουσική που ξεκίνησε από το Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας!

-Σας ευχαριστούμε πολύ!

Αναστασία Ντούκου, με αρετή και τόλμη.

Η Αναστασία Ντούκου αποφοίτησε από το Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας τον Ιούνιο του 2023 και σπουδάζει στην Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών, στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών. Κατά τη φοίτηση της στο Μουσικό Σχολείο ήταν και ίδια μέλος της «Διαπασών».

-Γιατί επέλεξες να φοιτήσεις στο Μουσικό Σχολείο Πρέβεζας, και αν γυρνούσες το χρόνο πίσω θα ξαναέκανες την ίδια επιλογή;

-Ναι, θα ξαναέκανα σίγουρα την ίδια επιλογή. Το Μουσικό Σχολείο θεωρώ ότι έχει ένα διαφορετικό κλίμα από όλα τα άλλα, έχει μια διαφορετική ζεστασιά από τους ανθρώπους μέσα, τους δασκάλους, τους μαθητές. Μας ενώνει η μουσική, είναι πιο όμορφο και σίγουρα πέρασα πάρα πολύ ωραία χρόνια εκεί και δεν θα τα άλλαζα.

-Τι περισσότερο πιστεύεις ότι κερδίζουν τα παιδιά που πηγαίνουν σε Μουσικά σχολεία από άλλα που δεν πηγαίνουν;

-Κερδίζουν μια διαφορετική παιδεία, γιατί η μουσική τους ενώνει, τους μαθαίνει να έχουν πιο φιλικές προθέσεις απέναντι στα άλλα παιδιά, να είναι πιο ανεκτικοί, να δείχνουν την αγάπη σε ένα μεγαλύτερο βαθμό και να μην έχουν ανταγωνιστικότητα. Θεωρώ πως η μουσική είναι ένας τρόπος να μάθουν τα άτομα να συνεργάζονται μέσω της ορχήστρας και διάφορων φεστιβάλ, συναυλιών και διαδικασιών που γίνονται στο σχολείο.

-Ποια είναι η καλύτερη ανάμνηση από τα μαθητικά σου χρόνια;

-Είναι σίγουρα οι εκδρομές που πηγαίναμε σε φεστιβάλ, στα οποία ήταν πολλά διαφορετικά μουσικά σχολεία μαζί. Βρισκόμασταν με πολλούς ξεχωριστούς ανθρώπους και άτομα με εμπειρίες από διαφορετικά μουσικά είδη. Μπορούσαμε να μάθουμε από αυτούς πολλές πληροφορίες, οι οποίες θα μας κινούσαν το ενδιαφέρον για διαφορετικές πτυχές της μουσικής και για άλλες κουλτούρες.

-Πιστεύεις ότι θα υπήρχαν μεγάλες διαφορές στη σχολική σου ζωή, αν δεν ήσουν στο Μουσικό Σχολείο;

-Θεωρώ πως ναι. Έβλεπα μεγάλη διαφορά μεταξύ των παιδιών εντός και εκτός του Μουσικού. Υπήρχε ένα πιο άγριο κλίμα και ίσως πιο ατίθασο έξω από το Μουσικό. Δηλαδή στο Μουσικό δεν υπήρχαν τόσες φασαρίες, τόσες διαφωνίες και γενικά ήταν όλα πιο ήρεμα, ενώ στα άλλα σχολεία υπήρχε ένα πιο έντονο κλίμα που ήταν σίγουρα πολύ διαφορετικό.

-Πώς ένιωσες την ημέρα της αποφοίτησης σου;

-Συγκινήθηκα πάρα πολύ, γιατί είχα δεθεί και με τους συμμαθητές και με τους δασκάλους μου. Οι καθηγητές ήταν πραγματικά σαν φίλοι μας και σίγουρα δεν θα χάσω την επαφή μαζί τους. Ακόμα και μετά την αποφοίτησή μας έχουμε κρατήσει σίγουρα καλές σχέσεις με όλους.

-Νοσταλγείς ποτέ το σχολείο σου και αναπολείς τις σχολικές σου αναμνήσεις;

-Ναι πάρα πολύ. Γενικά στο Μουσικό, επειδή είναι έξι χρόνια και δεν είναι τρία, όπως στα άλλα γυμνάσια και λύκεια, είναι διαφορετικό, γιατί έρχεστε πιο κοντά με τους συμμαθητές σας και γίνεστε ακόμα πιο φίλοι. Ακόμη και αν δεν είστε σε κοινές παρέες εκτός του σχολείου, μέσα στο σχολείο μαθαίνετε ο ένας τον άλλον πολύ καλά. Υπάρχει μία διαφορετική επαφή και σχέση.

-Τέλος, έχεις να προσθέσεις κάτι άλλο;

-Θα ήθελα να προσθέσω να περάσετε πάρα πολύ καλά σε αυτά τα χρόνια που σας απομένουν στο σχολείο. Μην φύγετε στο λύκειο, γιατί είναι πραγματικά η καλύτερη επιλογή που έχω πάρει να κάτσω στο σχολείο αυτό και να είστε σίγουρες ότι θα έχετε φοβερές αναμνήσεις μετά την αποφοίτησή σας!

-Σε ευχαριστούμε πολύ!

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβλητισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Νέα του σχολείου

Μαίρη Χρονοπούλου, 1933-2023 “μια κυρία... στα αστέρια”

Από τις Έφη Μυριούνη, Πελαγία Λεοπούλου και Λυδία Κυριαζή

Μια από τις πιο λαμπρές προσωπικότητες του ελληνικού κινηματογράφου. Με ξεχωριστό στυλ, μεγάλη καριέρα και έντονα συζητημένη προσωπική ζωή. Λόγω του σχετικά πρόσφατου θανάτου της, θεωρήσαμε απαραίτητο για την εφημερίδα μας να συγγράψουμε ένα αφιερωματικό άρθρο για τη ζωή της μεγάλης ηθοποιού ως φόρο τιμής για το στίγμα που άφησε τόσο στον χώρο του κινηματογράφου όσο και του θεάτρου.

Η Μαίρη Χρονοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα, στο Κολωνάκι, στις 16 Ιουλίου 1933. Μεγάλωσε σε μία μητριαρχική οικογένεια, γεγονός που την ακολούθησε σε όλη της τη ζωή. Η ίδια σε συνέντευξη της, όταν ερωτήθηκε για τα παιδικά της χρόνια ανέφερε: «Μεγάλωσα στο Κολωνάκι σε ένα σπίτι περίεργο, σαν το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα. Ήμασταν όλο γυναίκες, ήμουν καταπιεσμένη ως παιδί, ζούσα κάτω από το καθεστώς απόλυτης βίας και τρόμου. Άργησα να χαρώ την αντρική παρουσία. Ο πατέρας μου χώρισε νωρίς με τη μητέρα μου. Μ' έβγαζε μια φορά στο τόσο σε ακριβά ρεστοράν, που έτρεμα να μη λαδωθώ και κάνω καμία ατζαμοσύνη. Αν έχω βέβαια κάποιο ταλέντο πάνω μου, το χρωστάω σ' εκείνον, είναι το δικό του DNA. Η απώλεια του μου στοίχισε φοβερά».

Η μητέρα της, Κατερίνα Χρονοπούλου, αποτέλεσε για εκείνη ένα θλιβερό κεφάλαιο στη ζωή της. Μάλιστα σε μια συνέντευξη που παραχώρησε σε εκπομπή της ΕΡΤ προ λίγων ετών ανέφερε ότι δεν την έχει συγχωρήσει μέχρι και σήμερα. «Ήταν σημαντική και μορφωμένη γυναίκα. Μου έδωσε πάρα πολλά εφόδια. Από μικρό κορίτσι μου είχε

βάλει πολλές δραστηριότητες στο πρόγραμμά μου. Ασχολούμουν με τόσα πολλά πράγματα με αποτέλεσμα να μην έχω μια ελεύθερη ώρα στο 24ωρο για να παίξω ως παιδί» δήλωσε και πρόσθεσε «Η μητέρα μου δεν χάρηκε καθόλου που ασχολήθηκα με την υποκριτική. Ποτέ δεν ήρθε σε προεμέρα. Δεν ήταν καθόλου “θεατρομαμά”. Έπειτα από πολλές παραστάσεις, ερχόταν σε μία θέση που αγόραζε με παρακολουθούσε και έφευγε. Δεν μου είπε ποτέ ένα “συγχαρητήρια” ή “μπράβο”».

Όπως έχει αποκαλύψει η ίδια, μεγάλωσε με γερμανίδα νταντά. Η ίδια δηλώνει πως για να μάθει τους τρόπους που άρμοζαν σε μία αξιοπρεπή κυρία, υπέστη πολλές φορές βία. Την προσωπική της επανάσταση την έκανε, όπως υποστηρίζει, όταν απέκτησε την οικονομική της αυτοτέλεια και μπόρεσε να νοικιάσει το πρώτο της σπίτι, εγκαταλείποντας έτσι το πατρικό της. «Η ελευθερία ήταν απεριγράπτο συναίσθημα. Βέβαια, ήμουν μοναχικός καπετάνιος. Ήμουν ο άντρας της ζωής μου. Αλλά είναι ωραίο πράγμα η ανεξαρτησία». Η Μαίρη Χρονοπούλου αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, στο οποίο εμφανίστηκε στις ομάδες χορού, σε αρχαίες τραγωδίες. Η έναρξη της συνεργασίας της με το Ελεύθερο Θέατρο, ήταν το 1957 με εμφανίσεις στο Ακροπόλ στα έργα των Αλέκου Σακελλαρίου – Χρηστού Γιαννακόπουλου «Η κυρία» και «Ρομάντζο μια Καριέρας». Την αξέχαστη πορεία της στον κινηματογράφο άρχισε σαν κομπάρσος στο «Χαρούμενο Ξεκίνημα» του Ντίνου Δημόπουλου το 1954 όταν ήταν ακόμα φοιτήτρια.

Μαίρη Χρονοπούλου, 1933-2023

Φωτο: Με τον Νίκο Κούρκουλο στην ταινία «Το χρώμα βάφτηκε κόκκινο» του Βασίλη Γεωργιάδη.

Αγγελόπουλου «Οι κυνηγοί» και «Ταξίδι στα Κύθηρα», ενώ κέρδισε βραβείο Α΄ γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με την ταινία «Τα παιδιά της χελιδόνας» του Κώστα Βρεττάκου, το 1987. Στις 16 Ιουνίου 2021 τιμήθηκε από την Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου με το βραβείο Συνολικής Προσφοράς στην τελετή απονομής των βραβείων ΙΡΙΣ.

Η Μαίρη Χρονοπούλου, όπως δήλωνε η ίδια, ένα από τα πράγματα που αποζητούσε στη ζωή της υπήρξε η συντροφικότητα, Γι' αυτό υπήρξαν στη ζωή της πολλοί άνδρες που είτε στιγμάτισαν τη προσωπική της ζωή είτε όχι.

Ένας άνθρωπος που η ίδια δήλωνε ότι υπήρξε ερωτευμένη μαζί του ήταν ο Μιχάλης Ράπτης ή αλλιώς Pablo εκείνη την εποχή, στον οποίο την εντυπωσίαζε ο επαναστατικός του χαρακτήρας και η θυσία της καλοπέρασης του για το καλό άλλων ανθρώπων. Έλεγε επίσης ότι χανόταν μέσα στα μάτια του όταν τον κοιτούσε.

Ο πρώτος της έρωτας, όμως, ήρθε στα 15 της χρόνια και ήταν ο συνθέτης Μίμης Πλέσσας, που όμως παρέμεινε ανεκπλήρωτος. Αργότερα στη ζωή της υπήρξε αρραβωνισμένη για 3 χρόνια με τον ηθοποιό Ανδρέα Μπάρκουλη, αλλά χώρισαν με μεγάλο σεβασμό ο ένας προς τον άλλον. Το 1975 παντρεύεται τον τότε δήμαρχο Δήμο Μπότσαρη, ωστόσο ο γάμος κράτησε ελάχιστα με το ζευγάρι να χωρίζει μετά από λίγο καιρο. Έπειτα στη ζωή της ήρθε μια κακοποιοτική σχέση με την οποία την βοήθησε πολύ ο αγαπημένος της φίλος Νίκος Κούρκουλος. Τελευταία της σχέση υπήρξε ο Νίκος Σταζόπουλος με τον οποίο ήταν αρραβωνιασμένη και πορεύτηκαν μαζί για 10 χρόνια.

Κανένας από αυτούς του άνδρες δεν ήταν ο έρωτας της ζωής της. Όπως είπε σε μία από τις τελευταίες συνεντεύξεις της αυτή η σχέση δεν κατέληξε σε γάμο και δεν επιθυμούσε να αναφέρει το όνομα του ανθρώπου που στιγμάτισε τη ζωή της. Εκείνη τη μέρα δηλωσε «μία φορά ερωτεύεσαι πραγματικά και ζεις τον μεγάλο έρωτα». Επίσης δήλωνε ότι στις σχέσεις της έπληττε, γεγονός που δεν συνέβαινε ποτέ στο θέατρο, «Κάθε σκηνή ήταν ένα άλλο έργο και αυτό το πάντρεμα τέχνης και τεχνικής με ξετρέλαινε» είχε πει.

Θα κλείσουμε αυτό το ταξίδι στη ζωή της Μαίρης Χρονοπούλου με κάτι που είχε πει σε μία παλιά της συνέντευξη. Την έπιασε ο βήχας στη μέση του γυρίσματος και είπε: «Συγνώμη κύριε ηχολήπτη, ο βήχας δεν κρύβεται όπως ο έρωτας».

Η Μαίρη Χρονοπούλου αποτέλεσε μια επιβλητική μορφή του ελληνικού θεατρου και κινηματογράφου και με την ρώμη της παρουσίας της, σφράγισε μια σειρά κινηματογραφικών ταινιών.

Η ηθοποιός άφησε την τελευταία της πνοή σε ηλικία 90 ετών, στις 6 Οκτωβρίου 2023 σκορπίζοντας θλίψη σε όλο τον καλλιτεχνικό χώρο. Είχε μεταφερθεί εσπευσμένα στο νοσοκομείο, έπειτα από σοβαρή πτώση που είχε στο σπίτι της, προκαλώντας της αιμάτωμα στο κεφάλι.

Από το 1963 και μετά πρωταγωνίστησε, σε ρόλους μοιραίας γυναίκας και ντάμας, σε δεκάδες δραματικές ταινίες της Φίνος Φίλμ και όχι μόνο, πλάι σε μεγάλους πρωταγωνιστές της εποχής όπως ο Νίκος Κούρκουλος, ο Γιώργος Φούντας και ο Φαίδων Γεωργίτης. Ανάμεσα σε όλες τις ταινίες όπου εμφανίστηκε, σπουδαία ήταν η συμμετοχή της σε τρία επιτυχημένα μιούζικαλ του Γιάννη Δαλιανίδη: «Οι θαλασσιές οι χάντρες», «Μια κυρία στα μπουζούκια» και «Γοργόνες και Μάγκες». Την περίοδο 1967-1968 οι υποκριτικές της ικανότητες βραβεύτηκαν με το βραβείο της Ενώσεως Κριτικών για την καλύτερη πρωταγωνίστρια. Αξέχαστη επίσης είναι και η θεατρική της καριέρα μιας και συνεργάστηκε με όλους τους μεγάλους θίασους της Αθήνας ενώ το 1972 συγκρότησε τον δικό της θίασο όπου ανέβασε τα έργα: «Τι ώρα θα γυρίσεις», «Πηνελόπη» του Σομερσετ Μομ και «Ένα καυτό κορίτσι» του Ιάκωβου Καμπανέλη.

Είχε στο ενεργητικό της σημαντικές ερμηνείες και στον νέο ελληνικό κινηματογράφο, όπως στις ταινίες του Θεόδωρου

Φωτο: Με τον Φαίδωνα Γεωργίτη στην ταινία «Τα κόκκινα φανάρια» του Βασίλη Γεωργιάδη.

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβλητισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

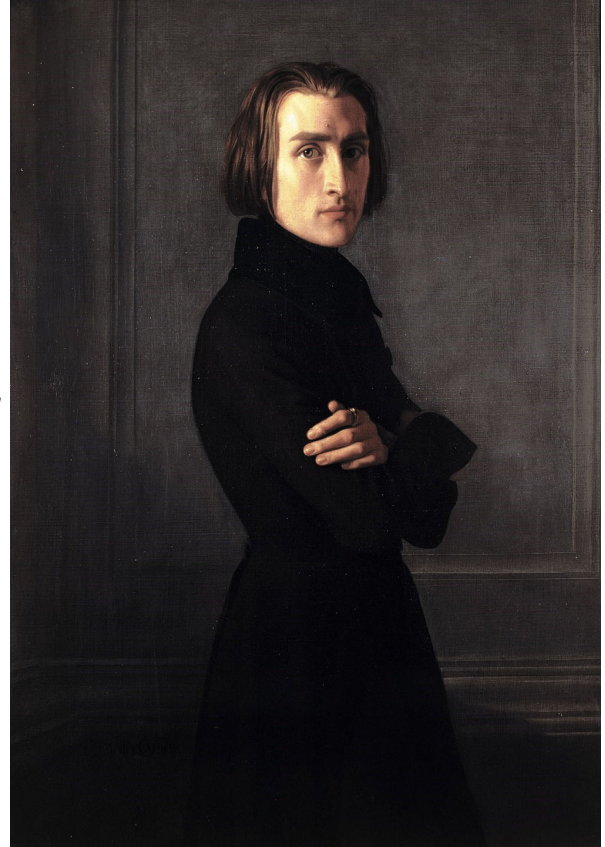
Νέα του σχολείου

ΦΡΑΝΣ ΛΙΣΤ

Ο μοναχός του ρομαντισμού

Από τις Σπυρένα Οικονόμου και Λυδία Εξάρχου

Ο Φραντς Λιστ (Franz Liszt)(22 Οκτωβρίου 1811 - 31 Ιουλίου 1886) ήταν Ούγγρος συνθέτης, βιρτουόζος πιανίστας, διευθυντής ορχήστρας και δάσκαλος της ρομαντικής περιόδου. Με ένα ποικίλο έργο που εκτείνεται σε περισσότερες από έξι δεκαετίες, θεωρείται ένας από τους πιο παραγωγικούς και επιδραστικούς συνθέτες της εποχής του και παραμένει ένας από τους πιο δημοφιλείς συνθέτες στο σύγχρονο ρεπερτόριο πιάνου. Ο Λιστ απέκτησε για πρώτη φορά φήμη στις αρχές του δέκατου ένατου αιώνα για τη δεξιOTECHNΙΚΗ του ικανότητα ως πιανίστας. Θεωρούμενος ως ένας από τους μεγαλύτερους πιανίστες όλων των εποχών, περιόδευσε στην Ευρώπη κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1830 και του 1840, παίζοντας συχνά για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Σε αυτά τα χρόνια, ο Liszt ανέπτυξε φήμη για τις ισχυρές επιδόσεις του καθώς και για τη φυσική του ελκυστικότητα. Ο Liszt ήταν φίλος, μουσικός υποστηρικτής και ευεργέτης πολλών συνθετών της εποχής του, συμπεριλαμβανομένων των Frédéric Chopin, Charles-Valentin Alkan, César Franck, Richard Wagner κ.ά. Ο Franz Liszt γεννήθηκε από την Anna Liszt και τον Adam Liszt στις 22 Οκτωβρίου 1811, στο χωριό Doborján στην Αυστριακή Αυτοκρατορία. Ο πατέρας του έπαιζε πιάνο, βιολί, τσέλο και κιθάρα. Ήταν στην υπηρεσία του πρίγκιπα Νικολάου Β΄ Εστερχάζυ και γνώριζε προσωπικά τον Χάυντν, τον Χούμπελ και τον Μπετόβεν. Σε ηλικία έξι ετών, ο Franz άρχισε να ακούει προσεκτικά το πιάνο του πατέρα του. Ο Franz άκουγε προσεκτικά τη μουσική παρακολουθώντας τη λειτουργία, καθώς και τα περιοδεύοντα συγκροτήματα Ρομά που περιόδευαν στην ουγγρική ύπαιθρο. Ο Adam άρχισε να του διδάσκει πιάνο σε ηλικία επτά ετών και ο Franz άρχισε να συνθέτει με στοιχειώδη τρόπο όταν ήταν οκτώ. Εμφανίστηκε σε συναυλίες στο Sopron και στο Pressburg τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο του 1820 σε ηλικία εννέα ετών. Μετά τις συναυλίες, μια ομάδα πλούσιων χορηγών προσφέρθηκε να χρηματοδοτήσει τη μουσική εκπαίδευση του Franz στη Βιέννη. Εκεί, έλαβε μαθήματα πιάνου από τον Καρλ Τσέρνι, ο οποίος στα νιάτα του ήταν μαθητής του Μπετόβεν και του Χούμπελ. Έλαβε επίσης μαθήματα σύνθεσης από τον Ferdinando Paer και τον Antonio Salieri, ο οποίος ήταν τότε ο μουσικός διευθυντής της βιεννέζικης αυλής. Το δημόσιο ντεμπούτο του Λιστ στη Βιέννη την 1^η Δεκεμβρίου 1822, σε μια συναυλία στο "Landständischer Saal", ήταν μια μεγάλη επιτυχία. Έγινε δεκτός στους αριστοκρατικούς κύκλους της Αυστρίας και της Ουγγαρίας και συναντήθηκε με τον Μπετόβεν και τον Σούμπερτ. Προς το τέλος του 1823 ή τις αρχές του 1824, δημοσιεύθηκε η πρώτη σύνθεση του Liszt, η Παραλλαγή σε βαλς του Diabelli η οποία εμφανίστηκε ως Παραλλαγή 24 στο Μέρος II του Vater ländischer Künstlerverein. Αυτή η ανθολογία, παραγγελία του Anton Diabelli, περιλαμβάνει 50 παραλλαγές του βαλς του από 50 διαφορετικούς συνθέτες (Μέρος II), ενώ το Μέρος I καταλαμβάνεται από τις 33 παραλλαγές του Beethoven για το ίδιο θέμα, οι οποίες είναι τώρα ξεχωριστά περισσότερο γνωστές απλώς ως *Diabelli Variations*, Op. 120. Η ένταξη του Liszt στο έργο Diabelli (περιγράφηκε σε αυτό ως «ένα 11χρονο αγόρι, γεννημένο στην Ουγγαρία») ήταν σχεδόν σίγουρα με την υποκίνηση του Czerny, του δασκάλου του, και επίσης συμμετέχοντα. Το 1833, ο Liszt ξεκίνησε τη σχέση του με την κόμισσα Marie d'Agoult. Το 1835, η κόμισσα άφησε τον σύζυγο και την οικογένειά της για να συναντήσει τον Λιστ στη Γενεύη. Η κόρη του Liszt με την κόμισσα, Blandine, γεννήθηκε εκεί στις 18 Δεκεμβρίου. Για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, ο Λιστ και η κόμισσα έζησαν μαζί. Από τον Αύγουστο του 1837 έως τον Νοέμβριο του 1839 ταξίδεψαν στην Ιταλία και την Ελβετία, μένοντας διαδοχικά στο Μπελάτσιο, το Μιλάνο, τη Βενετία, το Λουγκάνο, τη Μόντενα, τη Φλωρεντία, τη Μπολόνια και τη Ρώμη. Ήταν αυτά τα ταξίδια που ενέπνευσαν τον συνθέτη να γράψει τον κύκλο των συλλογών του για πιάνο με τίτλο *Années de pèlerinage*. Η κόρη τους, Cosima, γεννήθηκε στο Κόμο στις 24 Δεκεμβρίου 1837 και ο γιος τους Daniel στις 9 Μαΐου 1839 στη Ρώμη. Τον Μάιο του 1844, το ζευγάρι τελικά χώρισε. Αυτή ήταν η πιο λαμπρή περίοδος του Λιστ ως πιανίστας κονσέρτων. Του αποδίδονταν τιμές και γινόταν δεκτός με κολακείες όπου κι αν πήγαινε. Επιπλέον, η μεγάλη φήμη του ως πιανίστας, την οποία θα συνέχιζε να απολαμβάνει πολύ καιρό μετά την επίσημη απόσυρσή του από τη σκηνή συναυλιών, βασίστηκε κυρίως στα επιτεύγματά του κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Μετά το 1842, η “Lisztomania” που επινοήθηκε από τον γερμανό ποιητή του 19ου αιώνα και σύγχρονο του Liszt, Heinrich Heine - σάρωσε την Ευρώπη. Η υποδοχή που απολάμβανε ο Λιστ, ως αποτέλεσμα, μπορεί να περιγραφεί μόνο ως υστερική. Οι γυναίκες τσακώθηκαν για τα μεταξωτά μαντήλια και τα βελούδινα γάντια του, τα οποία έσκισαν σε κομμάτια ως αναμνηστικά. Αυτή η ατμόσφαιρα τροφοδοτήθηκε σε μεγάλο βαθμό από τη μαγευτική προσωπικότητα και τη σκηνική παρουσία του καλλιτέχνη. Πολλοί μάρτυρες αργότερα κατέθεσαν ότι το παίξιμο του Λιστ ανέβασε τη διάθεση του κοινού σε ένα επίπεδο μυστικιστικής έκστασης.

Τον Φεβρουάριο του 1847, ο Λιστ έπαιξε στο Κίεβο. Εκεί γνώρισε την πολωνή πριγκίπισσα *Carolynne zu Sayn-Wittgenstein*, η οποία επρόκειτο να γίνει ένας από τους σημαντικότερους ανθρώπους στην υπόλοιπη ζωή του. Τον έπεισε να επικεντρωθεί στη σύνθεση, πράγμα που σήμαινε να εγκαταλείψει την καριέρα του ως περιοδεύων βιρτουόζος. Μετά από μια περιοδεία στα Βαλκάνια, την Τουρκία, και τη Ρωσία εκείνο το καλοκαίρι, ο Λιστ έδωσε την τελευταία πληρωμένη συναυλία του τον Σεπτέμβριο. Πέρασε το χειμώνα με την πριγκίπισσα στο κτήμα της στο *Woronince*. Με την απόσυρσή του από την εξέδρα συναυλιών στα 35 του, ενώ ήταν ακόμα στο απόγειο των δυνάμεών του, ο Λιστ κατάφερε να κρατήσει τον θρύλο του παιξίματός του ζωντανό. Η δεκαετία του 1860 ήταν μια περίοδος μεγάλης θλίψης στην ιδιωτική ζωή του Λιστ. Στις 13 Δεκεμβρίου 1859, έχασε τον 20χρονο γιο του Ντάνιελ από άγνωστη ασθένεια. Στις 11 Σεπτεμβρίου 1862, η 26χρονη κόρη του *Blandine* πέθανε επίσης, έχοντας προσβληθεί από σήψη μετά από χειρουργική επέμβαση λίγο μετά τη γέννηση ενός γιου που ονόμασε στη μνήμη του Ντάνιελ. Σε επιστολές προς φίλους, ο Λιστ ανακοίνωσε ότι θα αποσυρθεί σε μια μοναχική ζωή. Τη βρήκε στο μοναστήρι *Madonna del Rosario*, λίγο έξω από τη Ρώμη, όπου στις 20 Ιουνίου 1863, εγκαταστάθηκε σε ένα μικρό, σπαρτιάτικο διαμέρισμα. Είχε ήδη ενταχθεί στις 23 Ιουνίου 1857 στο Τρίτο Τάγμα του Αγίου Φραγκίσκου. Στις 14 Αυγούστου 1879 έγινε επίτιμος κανών του Αλμπάνο.

Ο Λιστ προσκλήθηκε στη Βαϊμάρη το 1869 για να δώσει μαθήματα πιάνου. Δύο χρόνια αργότερα, του ζητήθηκε να κάνει το ίδιο στη Βουδαπέστη στην Ουγγρική Μουσική Ακαδημία. Από τότε μέχρι το τέλος της ζωής του, έκανε τακτικά ταξίδια μεταξύ Ρώμης, Βαϊμάρης και Βουδαπέστης, συνεχίζοντας αυτό που ονόμασε τριμερή ύπαρξη.

Ο Λιστ πέθανε στο Μπαϊρόιτ της Γερμανίας στις 31 Ιουλίου 1886, σε ηλικία 74 ετών, επίσημα ως αποτέλεσμα πνευμονίας, την οποία μπορεί να είχε κολλήσει ακόμη και πριν φτάσει στο Μπαϊρόιτ για το Φεστιβάλ του Μπαϊρόιτ που φιλοξένησε η κόρη του Κόσιμα. Ήδη αδύναμος, στην τελευταία εβδομάδα της ζωής του, ο Liszt εξαντλήθηκε σωματικά, εκδηλώνοντας τελικά συμπτώματα καρδιακής ανεπάρκειας αδυναμίας, κόπωσης, ανορεξίας, βήχα, δυσκολίας στην αναπνοή και παραλήρημα. Θάφτηκε στις 3 Αυγούστου 1886, στο δημοτικό νεκροταφείο του *Bayreuth*.

Η μουσική κληρονομιά

Ο Franz Liszt έχει αφήσει πίσω του πολύ πλούσιο έργο που περιλαμβάνει κυρίως ορχηστρική και χορωδιακή μουσική, καθώς και έργα για σόλο πιάνο. Το επίπεδο δεξιοτεχνίας των κομματιών του είναι τέτοιο, που λέγεται ότι ο ίδιος τα μελετούσε στο πιάνο 16 ώρες κάθε μέρα. Βέβαια, έχει και έργα πιο λυρικά και ποιητικά, στα οποία φαίνεται και η άμεση επιρροή που του ασκούσε η ποίηση και η λογοτεχνία. Σε γενικό επίπεδο παρατηρούνται πολλές αρμονικές και μορφολογικές καινοτομίες, αφού χρησιμοποιεί στοιχεία του μοντερνισμού, όπως πολλές διάφωνες συγχορδίες, έντονοι χρωματισμοί και ασυνήθιστες έως τότε κλίμακες (τσιγγάνικες κλίμακες, πεντατονικές κ.ά.) και έτσι προβλέπει το στυλ του ιμπρεσιονισμού. Μάλιστα, μερικές σονάτες και κοντσέρτα του αντιμετωπίστηκαν με μεγάλη δυσπιστία από τους τότε κριτικούς καθώς δεν ακολουθούσαν τον παραδοσιακό τρόπο σύνθεσης και δομής και είχαν στοιχεία καινοτόμα και προκλητικά θα έλεγε κανείς για την εποχή. Έτσι, καθιερώθηκαν στο πιανιστικό ρεπερτόριο τον 20^ο αι. Εκτός αυτού, γράφει πολλά έργα ακολουθώντας το στυλ της προγραμματικής μουσικής, έργα δηλαδή που περιγράφουν, αφηγούνται ή αναπαριστούν κάτι συγκεκριμένο. Όπως προαναφέρθηκε, ο Liszt είχε επηρεαστεί πολύ από την ποίηση και την λογοτεχνία της εποχής, αλλά και από την ζωγραφική. Αυτό τον οδήγησε στην καθιέρωση του είδους του «συμφωνικού ποιήματος», έργο περιγραφικό με το οποίο εξέφραζε τα συναισθήματα και τις εντυπώσεις του από διάφορα βιώματά του και γενικώς για οτιδήποτε τον απασχολούσε. Έχει γράψει 13 συμφωνικά ποιήματα με πιο χαρακτηριστικό το σύνολο έργων για πιάνο «Χρόνια Προσκυνημάτος», που χωρίζεται σε 3 βιβλία: Ελβετία, Βενετία-Νάπολη και Ρώμη, μέρη στα οποία έχει μείνει και περιγράφει μουσικά με το συμφωνικό ποίημα.

Η επιρροή του από την λογοτεχνία ωστόσο φαίνεται και σε άλλα έργα του, όπως η συμφωνία «Φράουστ», της οποίας τα 3 μέρη ονομάζονται «Φράουστ», «Μαργαρίτα» και «Μεφιστοφελής», ήρωες του Γκάιτε και Δάντη, που είναι εμπνευσμένη από την Κόλαση του Δάντη, ένας από τους αγαπημένους του συγγραφέας. Τέλος, είχε ιδιαίτερη αγάπη για την τσιγγάνικη μουσική και χρησιμοποιούσε πολλά στοιχεία της στα κομμάτια του.

Ο Franz Liszt, με το πλούσιο, αξιοθαύμαστο και διαχρονικό του έργο είναι αδιαμφισβήτητος ένας από τους σπουδαιότερους συνθέτες και πιανίστες του Ρομαντισμού και γενικότερα της εποχής του. Αν και η δεξιοτεχνία του είναι τόσο που η μελέτη των έργων του είναι ιδιαίτερα απαιτητική, το ενδιαφέρον και το συναίσθημα που έχουν, κάνει τη δυσκολία τους να φαντάζει μικρή.

Queen

Από τις Μυρτώ Μπόρου, Δήμητρα Κατσάνου και Γεωργία Ζήση

Οι Queen είναι βρετανικό συγκρότημα της ροκ, που δημιουργήθηκε στο Λονδίνο το 1971, μεαρχικά μέλη τους Φρέντι Μέρκιουρι, Μπράιαν Μέι, Ρότζερ Τέιλορ και Τζον Ντίκον. Τα πρώτα τραγούδια των Queen ήταν εμπνευσμένα κυρίως από την glam rock, την heavy metal και την progressive rock, με τον καιρό όμως το συγκρότημα πρόσθεσε στη μουσική του διάφορα και καινοτόμα στοιχεία, διερευνώντας τη vaudeville, την ηλεκτρονική μουσική και τη φανκ. Στα μέσα της δεκαετίας του '70, οι Queen άφησαν πίσω τους την progressive μουσική, δημιουργώντας κομμάτια πιο συμβατικά, με σκοπό να παιχτούν περισσότερο στο ραδιόφωνο, δίνοντας τους μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία. Καθ' όλη τη δεκαετία του '70, οι Queen δεν χρησιμοποίησαν καθόλου συνθεσάιζερ στα άλμπουμ τους, με το μουσικό τους στιλ όμως να εξελίσσεται. Εν τέλει άρχισαν να χρησιμοποιούν συνθεσάιζερ στη δεκαετία του '80, κάτι που αντικατοπτρίζει την πειραματική τους προσέγγιση στη μουσική. Οι Queen έγιναν πολύ γνωστοί για τη λυρικότητα και καλλιτεχνική ολοκλήρωση των τραγουδιών τους, για τη δυναμικότητα και την εκπληκτική φωνή του Freddie Mercury, καθώς και για τη μαζικότητα των εμφανίσεων τους. Ακριβώς αυτή η λαϊκότητα των ζωντανών παραστάσεων τους, καθώς και η ομοφυλοφυλική τάση του βασικού τραγουδιστή τους και η τολμηρή ενδυμασία του σε κάποιες περιπτώσεις προκάλεσε αντιδράσεις και μια κριτική στάση από τους συντηρητικούς κύκλους της μουσικής βιομηχανίας.

Το 1968, ο κιθαρίστας Μπράιαν Μέι, φοιτητής στο Ιμπιρίαλ Κόλετζ του Λονδίνου, και ο μασίστας Τιμ Στάφελ (Tim Staffell), αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα συγκρότημα. Ο Μέι είχε αναρτήσει μια αγγελία στο πανεπιστήμιο προς αναζήτηση ενός ντράμερ «τύπου Μιτς Μίτσελ/Τζίντζερ Μπέηκερ» και σύντομα προστέθηκε σε αυτούς ο Ρότζερ Τέιλορ, ένας νεαρός φοιτητής της οδοντιατρικής. Το συγκρότημα πήρε το όνομα Smile. Ο Freddy ήταν οπαδός του συγκροτήματος. Πολλοί μασίστες πέρασαν από το συγκρότημα αυτήν την περίοδο, κανείς όμως που να είχε την κατάλληλη χημεία με τα υπόλοιπα μέλη. Εν τέλει, το συγκρότημα κατέληξε, τον Φεβρουάριο του 1971, στον Τζον Ντίκον και παράλληλα ξεκίνησαν οι προετοιμασίες για το πρώτο τους άλμπουμ. Ηχογράφησαν τέσσερα δικά τους τραγούδια, το «Liar», το «Keep Your self Alive», το «The Night Comes Down» και το «Jesus», για μια ντέμο κασέτα, όμως καμία δισκογραφική εταιρεία δεν έδειξε ενδιαφέρον. Ήταν σε αυτήν τη χρονική περίοδο που ο Μπουλσάρα άλλαξε το επώνυμό του σε Μέρκιουρι, κάτι που εμπνεύστηκε από τους στίχους του τραγουδιού «My Fairy King» που αναφέρουν: Mother Mercury, look what they've done to me.

Λογότυπα-Σχεδιασμός-Άλμπουμ

Έχοντας σπουδάσει σε πανεπιστήμιο καλών τεχνών, ο Μέρκιουρι ήταν εκείνος που σχεδίασε το λογότυπο των Queen, λίγο πριν την κυκλοφορία του πρώτου άλμπουμ του συγκροτήματος. Το λογότυπο συνδυάζει τα ζώδια και των τεσσάρων μελών του συγκροτήματος, με δύο λιοντάρια για τον Λέων (Ντίκον και Τέιλορ), ένα καβούρι για τον Καρκίνο (Μέι) και δύο νεράιδες για τον Παρθένο (Μέρκιουρι). Τα δύο λιοντάρια είναι ανασηκωμένα, ακουμπώντας τα μπροστινά πόδια στο περίτεχνο «Q», το καβούρι κάθεται πάνω στο γράμμα με φωτιές να υψώνονται ακριβώς από πάνω του και οι δύο νεράιδες κάθονται προστατευμένες κάτω από τα δύο λιοντάρια. Μέσα στο «Q» υπάρχει ένα στέμμα, ενώ ολόκληρο το λογότυπο υποσκιάζεται από έναν τεράστιο φοίνικα. Το όλο σύμβολο έχει ομοιότητες με αυτό της Βασιλείας του Ηνωμένου Βασιλείου, ιδιαίτερα στα λιοντάρια. Το πρωταρχικό λογότυπο, το οποίο βρίσκεται στο εξώφυλλο του πρώτου τους δίσκου, είναι ένα απλό γραμμικό σχέδιο του ονόματος, αν και μπορεί να βρεθεί αλλού με πιο εκκεντρικούς χρωματισμούς. Το 1973, μετά από μια σειρά αναβολών, οι Queen κυκλοφόρησαν το επώνυμο πρώτο τους άλμπουμ, μια δισκογραφική δουλειά επηρεασμένη από το heavy rock και το progressive rock της εποχής. Το άλμπουμ έλαβε καλές κριτικές, με το περιοδικό Rolling Stone να γράφει ότι «το πρώτο τους άλμπουμ είναι εκπληκτικό». Παρ' όλα αυτά, δεν είχε μεγάλη απήχηση στο κοινό και το κύριο σινγκλ του, «Keep Your self Alive», μια σύνθεση του Μπράιαν Μέι, είχε χαμηλές πωλήσεις. Το δεύτερο LP του συγκροτήματος με τίτλο Queen II, κυκλοφόρησε το 1974. Το άλμπουμ έφτασε το νούμερο πέντε των βρετανικών τσαρτ και ήταν ο πρώτος δίσκος των Queen που κατάφερε να μπει στους καταλόγους επιτυχιών. Το σινγκλ «Seven Seas of Rhye», γραμμένο από τον Φρέντι Μέρκιουρι, έφτασε μέχρι το νούμερο 10 στο Ηνωμένο Βασίλειο και έγινε η πρώτη επιτυχία του συγκροτήματος. Ως η πιο βαριά και σκοτεινή τους κυκλοφορία, το Queen II περιέχει μεγάλα και πολύπλοκα μουσικά κομμάτια, με ευφάνταστους στίχους και μουσική δεξιοτεχνία. Πέραν του μόνου σινγκλ, το άλμπουμ επίσης περιείχε και το τραγούδι «The March of the Black Queen», ένα επικό κομμάτι διάρκειας έξι λεπτών το οποίο δεν έχει ρεφρέν ή συγκεκριμένη μουσική δομή, με πολλές ομοιότητες από μεταγενέστερη δουλειά των Queen, το «Bohemian Rhapsody». Η Daily Vault περιέγραψε το κομμάτι ως «μανιώδες».

Στα πρόσφατα χρόνια, στο Sheer Heart Attack έχουν αποδοθεί εύσημα από μουσικούς εκδοτικούς οίκους: Το 2006, το Classic Rock του έδωσε την 28η θέση στη λίστα «The 100 Greatest British Rock Albums Ever» («Τα 100 Καλύτερα Βρετανικά Άλμπουμ Όλων των Εποχών»), και το 2007 το Mojo το κατέταξε 88ο στη λίστα «The 100 Records That Changed the World» («100 Δίσκοι που Άλλαξαν τον Κόσμο»). Είναι επίσης το δεύτερο από τα τρία άλμπουμ τους που συμπεριλήφθηκε στο βιβλίο «1001 Albums You Must Hear Before You Die» («1001 album που πρέπει να ακούσετε πριν πεθάνετε»). Το συγκρότημα κυκλοφόρησε συνολικά 18 άλμπουμ, 18 σινγκλ και 10 DVD που έγιναν νούμερο ένα και έχουν πουλήσει πάνω από 300 εκατομμύρια δίσκους, όντας ένα από τα συγκροτήματα με τις περισσότερες πωλήσεις παγκοσμίως. Έχουν λάβει επτά βραβεία Ivor Novello και συμπεριελήφθησαν στο Rock and Roll Hall of Fame το 2001. Το 2018 τιμήθηκαν με το Βραβείο Γκράμι για τη Συνοδική Προσφορά.

Το 1991, ο Μέρκιουρι πέθανε από βρογχοπνευμονία, επιπλοκή του AIDS από το οποίο έπασχε, ενώ ο Ντίκον αποσύρθηκε από τον χώρο της μουσικής το 1997. Από τότε, ο Μεί και ο Τέιλορ έχουν κατά καιρό συνεργαστεί με άλλους μουσικούς, όπως με τον Πωλ Ρότζερς, παίρνοντας το όνομα Queen + Paul Rodgers.

βιβλιοπαρουσίαση

Ζωρζ Σαρή
Νινέτ

Από τη Ραφαέλα—Αποστολία Χανά

Ήταν 2 Αυγούστου 1911 στην Κωνσταντινούπολη όταν ήρθε η Ελένη-Μαρία Σαριβαξεβάνη στην ζωή ή όπως την φωνάζαν όλοι Νινέτ, όνομα το οποίο πήρε από το αγαπημένο βιβλίο των γονιών της .

Η Νινέτ δεν πρόλαβε να δει την Κωνσταντινούπολη γιατί λίγες μέρες μετά την γέννηση της , σάλπαρε με το «Μπέλλα Ρόσσια» για την πανέμορφη Οδησό. Εκεί η οικογένεια Καραζήση έγινε η δεύτερη οικογένεια της Νινέτ, με αγαπημένη της, μία από τις κόρες τους την Ζάν. Όταν οι μπολσεβίκοι πήραν το τιμόνι της εξουσίας αναγκάστηκαν να πάρουν ξανά το «Μπέλλα Ρόσσια» και αυτή τη φορά να κατευθυνθούν στην Ελλάδα, συγκεκριμένα στην Αθήνα .Εκεί μια καινούρια ζωή ξεκινάει για την οικογένεια και καινούργια βάσανα γιατί η μικρή Νινέτ γίνεται ολοένα και πιο άτακτη.Τώρα πια στους δρόμους την έβρισκες, στους δρόμους την έχανες. Κάθε μέρα ήταν ένας πόλεμος για την Νινέτ και ο εχθρός, ο γείτονας της, ο Όμηρος Τουλούμπης.

Όμως, μια μέρα, ο μεθυσμένος πατέρας του του έσπασε το πόδι και η Νινέτ πήγε να τον βοηθήσει . Έτσι, άρχισε μια δυνατή φιλία . Στην πορεία ένα καινούριο μέλος προστίθεται στην οικογένεια και προς μεγάλη θλίψη του πατέρα, ονόματι Σωκράτη, μία ακόμα θυγατέρα, η Ειρήνη. Η Νινέτ δεν έδειξε ούτε ζήλια ούτε αντιπάθεια για το καινούριο μωρό, αντιθέτως, το αγαπούσε πολύ!

Αυτό δεν ήταν ούτε το πρώτο ούτε το τελευταίο παιδί της οικογένειας Σαριβαξεβάνη. Έπειτα από λίγο καιρό ήρθε στη ζωή το τρίτο και τελευταίο παιδί της οικογένειας, η Ζωή . Αυτή την φορά δεν ήταν θλίψη μόνο για τον Σωκράτη αλλά και για την Νινέτ που αρχίζει να ανησυχεί ότι σε λίγο καιρό το σπίτι θα γεμίσει παιδάκια και η μαμά της θα τη στείλει στο υπόγειο με τα ποντίκια. Έτσι άρχισε μια μεγάλη ζήλια απέναντι στο μωρό .

Η μητέρα της η Έμμα ανησυχώντας για την ψυχολογική κατάσταση και της Νινέτ αλλά και των άλλων 2 κορών της, αποφασίζει να στείλει τη Νινέτ στο Παρίσι στο κολέγιο Σαιντ Μαρί. Εκεί θα κάνει καινούριες φίλιες και θα δημιουργήσει καινούριους μπελάδες. Μετά το κολέγιο θα εγκατασταθεί στη γιαγιά της, στο Σαιν Λούι της Σενεγάλης. Πώς θα αντιμετωπίσει την καινούρια αυτή αλλαγή και πώς θα κερδίσει την αποδοχή των δικών της, φέρνοντας έναν έγχρωμο, κατώτερο σύμφωνα με τις αντιλήψεις εκείνης της εποχής, άντρα;

Ένα εκπληκτικό βιβλίο, γεμάτο ταξίδια και περιπέτειες με συντροφιά ένα ζωηρό και δυναμικό κορίτσι! Μας δείχνει με γλαφυρό τρόπο πως ήταν η ζωή μιας γυναίκας στις αρχές του 20ου αιώνα και πως πέραγε στην καθημερινή της ζωή. Το βιβλίο θίγει σε βάθος την ανάγκη της αποδοχής, όταν νιώθεις ότι είσαι παπαρούνα σε ένα λιβάδι με μαργαρίτες ...

Ελπίζω το βιβλίο να σας ταξιδέψει όσο ταξίδεψε και η πρωταγωνίστριά του !!!

Το εξώφυλλο του βιβλίου από τις εκδόσεις Πατάκη

Περιεχόμενα

Μουσική

Προβληματισμοί

Συνεντεύξεις

Τέχνες και Γράμματα

Επιστολή

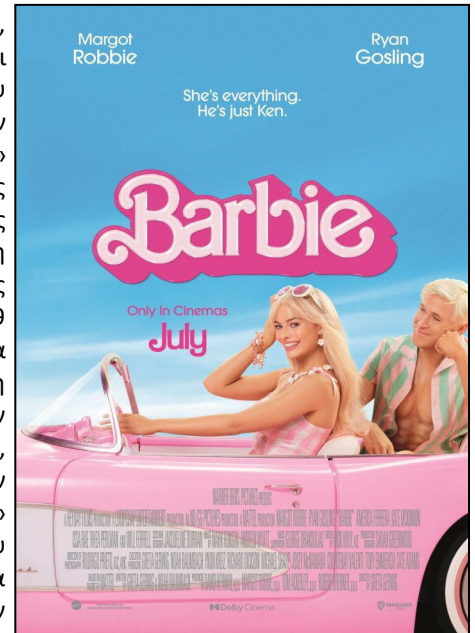
Κινηματογράφος

Η Barbie, η κούκλα είδωλο εκατομμύριων κοριτσιών από όλο τον κόσμο, έκανε την εμφάνισή της στην μεγάλη οθόνη το καλοκαίρι της περασμένης χρονιάς (2023) με τεράστια επιτυχία.

Πριν καν κυκλοφορήσει η ταινία, όλοι μπορούσαν να προβλέψουν την επιτυχία της, μέσω της επιλογής πασίγνωστων ηθοποιών, όπως της Margo Robbie ως Barbie και του Ryan Gosling ως Ken, καθώς και τα έσοδα που επέφερε στην εταιρία που παράγει τις κούκλες Barbie, την Mattel. Αρχικά, η ταινία ξεκινάει στη χώρα των κούκλων Barbie (Barbieland), όπου η Barbie αρχίζει το ταξίδι της «μεταμόρφωσής» της από ένα κούκλοειδές πλάσμα σε μια σύγχρονη αληθινή γυναίκα. Μέσω αυτής της περιπέτειας, η Barbie ανακαλύπτει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σε όλους τους τομείς καθημερινά εκατομμύρια γυναίκες από όλο τον κόσμο. Βέβαια, αυτή η φεμινιστική οπτική της υπόθεσης του έργου, προκάλεσε σύγχυση σε μεγάλο μέρος του κοινού, διότι από τις αρχές της εμπορικής κυκλοφορίας της κούκλας το 1959 μέχρι και σήμερα, πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι η Barbie είναι απλώς ένα τέχνασμα για την υποστασιοποίηση της ανασφάλειας των γυναικών. Αυτή η άποψη ανατρέπεται από την ταινία, η οποία προσπαθεί να προωθήσει πρότυπα γυναικών που δεν φοβούνται να αντιμετωπίσουν την πατριαρχία λέγοντας την γνώμη τους, πηγαίνοντας ενάντια στο κατεστημένο και διεκδικώντας μια ισάξια θέση στην ανδροκρατούμενη κοινωνία του 21ου αιώνα. Η ταινία κέρδισε 2 «Χρυσές Σφαίρες» στην πρόσφατη απονομή βραβείων των Golden Globes του 2024. Το τραγούδι που έγραψε η Billie Eilish για την ταινία, όπως και τα υπόλοιπα τραγούδια γραμμένα για την ταινία, έγινε νούμερο 1 επιτυχία σε πάνω από 100 χώρες σε όλο τον κόσμο. Αν και η Barbie δεν είναι και το πιο φεμινιστικό πρότυπο λόγω της «τελειότητάς» της, η σκηνοθέτης Greta Gerwig καταφέρνει να δώσει την αίσθηση του μοντέρνου φεμινισμού μέσω της ταινίας και να αποδείξει ότι αν και η Barbie αγκαλιάζει πλήρως τη θηλυκότητά της, δεν παύει να είναι και ένα πρότυπο μιας έξυπνης και δυναμικής γυναίκας που προσπαθεί να μην είναι κολλημένη στα στερεότυπα και να ζει μια αξιοπρεπή ζωή, χωρίς την ανάγκη για επιβεβαίωση.

“Barbie” της σκηνοθέτιδας Greta Gerwig

Από την Ανδριάννα Καινούργιου

Η αφίσα της ταινίας

ΑΒΟΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Της Άνας Μουκάνου

